

ה"ת 34532/09/20 - עאישה ענבאתווי, אוסאמה ענבתאווי, אח'לאס ג'באלי, סח'ר ערפאת חמדאן נגד משטרת ימ"ר חוף

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 34532-09-20 ענבאתווי ואח' נ' משטרת ימ"ר חוף
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
מבקשים/משיבים
1. עאישה ענבאתווי
2. אוסאמה ענבתאווי
3. אח'לאס ג'באלי
4. סח'ר ערפאת חמדאן
נגד
משיבה/מבקשת
משטרת ימ"ר חוף

החלטה

לפניי שתי בקשות, אחת של המבקשים לעיין מחדש בהחלטה להאריך את החזקת התפוסים והשנייה של המשיבה, להורות על הארכת החזקת התפוסים ב- 180 ימים נוספים.

הרקע לבקשות:

בתאריך 26.7.20 בוצע חיפוש בביתו של מבקש 2 על פי צו חיפוש, שהוצא על ידי כב' השופטת ג'ני טנוס בבית משפט השלום בעכו, לפיו הותר למשטרה לתפוס "כל חפץ או ראייה המוחזקים בניגוד לחוק במקום: אמל"ח".

במהלך החיפוש לא אותרו אמצעי לחימה בבית מבקש 2, אך בכספת השייכת לו נמצא סכום כסף גדול במזומן בסך 1,912,340 ₪, 133 מטבעות זהב ו- 84 אונקיות זהב. בנוסף, בחדר שינה נמצא סכום כסף במזומן בסך 85,845 ₪.

למחרת היום, בתאריך 27.7.20 פנתה המשיבה לבית משפט השלום בחיפה וביקשה להתיר לה להחזיק את הכסף והזהב שנתפסו במהלך החיפוש וזאת בחשד לביצוע עבירות מס והלבנת הון.

בתאריך 14.9.20 הגישו המבקשים בקשה להחזרת התפוסים והבקשה הועברה לתגובת המשיבה.

לאחר שהתקיים דיון בבקשה, קבעתי בהחלטתי מיום 15.11.20 כי קיים יסוד סביר להניח כי הכסף והזהב שנתפסו מקורם בעבירות מס, וכי קיים יסוד סביר להניח כי בוצעו עבירות לפי חוק הלבנת הון. על כן, קבעתי כי קיים פוטנציאל לחילוט הרכוש שנתפס במידה ומבקש 2 יורשע בסוף ההליך, וכי שחרור התפוסים תעמיד את אפשרות החילוט בסוף ההליך בספק רב, בשים לב לעובדה כי מדובר בכסף מזומן וזהב.

עוד יצוין כי מבקשים 4 ו- 3 טענו לזכות ברכוש שנתפס, אך טענתם נדחתה.

בהחלטת מיום 15.11.20 דחיתי את הבקשה להחזרת התפוסים למעט סכום של ₪ 85,845 שנתפס בחדר השינה.

בהחלטת מיום 21.02.21 - הוריתי על הארכת החזקת התפוסים ב-180 יום.

בתאריך 17.6.21 הגישו המבקשים בקשה לעיין מחדש בהחלטת מיום 21.2.21, נוכח ההלכה שנקבעה בבש"פ 333/21 **עלי אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל** (18.4.21) (להלן: "**הלכת אבו ג'אבר**"), שם נקבע כי עבירות מס, כשהן לבדן, אינן יכולות להוות מקור להחזקת כספי מזומן שנתפסו בחיפוש לפי סעיף 32 לפסד"פ.

הבקשה הועברה לתגובת המשיבה.

בתאריך 24.6.21 הוגשה תגובת המשיבה אשר התנגדה לבקשה ונקבע דיון במעמד הצדדים.

בתאריך 5.7.21 התקיים דיון בפניי במהלכו, ובשים לב לטענות המשיבה כי בימים הקרובים היא עתידה להגיש בקשה נוספת להארכת החזקת התפוסים, נקבע דיון המשך בפניי לתאריך 28.7.21 על מנת לדון בשתי הבקשות באופן מאוחד.

בתאריך 28.7.21 התקיים דיון בפניי בשתי הבקשות, הן של המשיבה והן של המבקשים.

בתאריך 28.7.21 הוגשה הבהרה בכתב על ידי המשיבה והמבקשים הגישו את תגובתם בתאריך 1.8.21.

טענות הצדדים:

המשיבה טענה כי היא סבורה כי בתיק קיים חשד סביר הן לביצוע עבירות מס והן לביצוע עבירות הלבנת הון על ידי מבקש 2, ועל כן, בשונה מההלכה אשר נפסקה בעניינו של אבו ג'אבר יש מקום להארכת החזקת התפוסים ב-180 ימים נוספים.

ב"כ המשיבה טען כי מהראיות שבתיק עולה כי התרחשו שני אירועי מס במהלך השנים הרלוונטיות, כאשר אירוע מס ראשון הוא הכנסה לעסק (מבקשת 1) שלא דווחה, ולאחר מכן אירוע מס שני בהעברת הכספים לידי מבקש 2 כחלק משכרו, בגינו מבקש 2 היה חייב בדיווח ותשלום המס.

לגבי האירוע הראשון נטען כי מבקש 2 עזר למבקשת 1 להתחמק ממס, כאשר הוא בעצמו אינו חב במס בגין אירוע זה, ועל כן חל לגביו סעיף 17ב(ד) לתוספת הראשונה לחוק הלבנת הון, והסכומים שנקבעו בסעיף 17ב(א) אינם רלוונטיים במקרה זה.

משכך, נטען, כי בנוגע לאירוע המס הראשון סעיף 220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה או פקודת מס הכנסה**") מהווה עבירת מקור לפי חוק איסור הלבנת הון (החל מאוקטובר 2016), ככל שהדברים נוגעים למבקש 2.

עוד נטען, כי קיים חשד סביר כי מבקש 2 עשה פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות

בעליו, את מקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, וזאת בהתאם לסעיף 3א לחוק איסור הלבנת הון, על דרך הסתרת מזומנים בכספת בדירה שאינה ביתו.

באשר להליכים אזרחיים לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, נטען כי בכוונת רשות המיסים להגיש בקשה לעיקול הכספים, אך מדובר בהליך מקביל שאין לו השפעה על ההליך שבפניי.

ב"כ המבקשים ביקש להחזיר את כספי המזומן למבקשים וטען כי לכל היותר למשיבה יש חשד סביר לביצוע עבירות מס ולא לביצוע עבירות של הלבנת הון, כאשר לא מתקיימים יסודות העבירות המפורטות בסעיפים 3 ו/או 4 לחוק איסור הלבנת הון, ואין בהחזקת המזומנים כדי להוות פעולה ברכוש האסור.

בנוסף, נטען, כי גם לאחר תיקון חוק איסור הלבנת הון שהוסיף סעיף 220 לפקודת מס הכנסה לרשימת עבירות מקור, במקרה זה עבירות המס אינן מהוות עבירת מקור נוכח התנאים הקבועים בסעיף 17ב לתוספת הראשונה לחוק. המבקשים טענו כי ההכנסה החייבת בתקופה הרלוונטית לא עברה את הסף הקבוע בחוק ועל כן החשד הסביר הוא אך ורק לגבי עבירות מס.

משכך, כפי שנטען, לא ניתן לתפוס רכוש בשווי העבירה לפי חוק איסור הלבנת הון, ויש לפעול לפי הלכת אל ג'אבר, שם נקבע כי לא ניתן לתפוס כסף מזומן לפי סעיף 32 לפסד"פ בעבירות על פי פקודת מס הכנסה, ויש להורות על שחרור הכסף.

בנוסף, נטען, כי המשיבה עושה שימוש בהליך הפלילי כדי למשוך זמן ולאפשר לפקיד השומה להגיש בקשה להטלת עיקולים או תפיסת הרכוש לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, כאשר השומות הוצאו על ידו כבר בחודש ינואר ומאז לא נקט פקיד השומה בכל פעולה נוספת במשך כחצי שנה, על אף שהוצעו בטוחות על ידי המבקשים.

באשר לאונקיות הזהב - נטען, כי מבקש 2 מסכים להמשך החזקתם של 44 אונקיות זהב השייכים למבקש 2 וכי הוא מסכים כי קיים חשד סביר לביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון לגביהן, אך ביקש להחזיר את אונקיות הזהב, שלטענתו שייכים למבקשת 3, שלגביהם, לטענתו, לא מתקיים חשד כאמור.

דין והכרעה:

סבורני כי יש לעשות הבחנה ברורה בין הכסף המזומן שנתפס בכספת לאונקיות הזהב.

לגבי אונקיות הזהב כבר קבעתי בהחלטות קודמות כי קיים חשד סביר כי בוצעו עבירות של הלבנת הון לפי סעיף 3(ב) לחוק, ואין מקום לדון בסוגיה זו פעם נוספת. אציין כי לא מצאתי מקום לעשות הבחנה בין האונקיות שנתפסו, ונראה כי בשלב זה החשד הסביר מתקיים לגבי כל הזהב שנתפס.

עיינתי בהשלמות החקירה אותן מבקשת המשיבה לבצע (במ/1), מדובר בפעולות לא מועטות אשר דורשות זמן ורק בסיומן ניתן יהיה להחליט באשר להמשך הטיפול בתיק.

הזמן שחלף, אומנם אינו מועט, אך לטעמי בשלב זה האיזון בין האינטרס הציבורי שבחילוט הזהב בסוף ההליך, במידה ויוגש כתב אישום והמבקשים יורשעו בדיון, לבין זכותם של המבקשים לקניינם וחזקת החפות העומדת להם - גובר אינטרס הציבורי **ואני מורה על הארכת תפיסת הזהב ב- 180 ימים נוספים החל מיום 15.7.21.**

שונים הם פני הדברים לגבי כסף מזומן שנתפס בכספת השייכת למבקש 2.

אזכיר כי חיפוש במתחם משפחת מבקשים 1 - 2 בוצע על פי צו בית משפט בחשד להחזקת אמל"ח על ידי מבקש 2. במהלך החיפוש בדירה התחתונה של מתחם המשפחה - שהייתה בשיפוץ (ראה דו"חות החיפוש) נמצאה כספת בתוך מזנון ובה כסף מזומן (ראה דו"ח מסומן 12).

כפי שכבר קבעתי, בהחלטתי מיום 15.11.20 קיים חשד לביצוע עבירות מס על ידי מבקשים 1 ו- 2, כאשר לפי גרסתם מקור הכסף הוא בהכנסות (מ"טיפים" - כטענת המבקשים) של מסעדה אשר בבעלותה של מבקשת 1 ובה עובד מבקש 2 כשכיר. לפי הטענה בהתאם להסכם בין מבקשת 1 ולבין מבקש 2 כל ה"טיפים" של המסעדה הועברו למבקש 2 כחלק משכרו.

המשיבה טענה, כי לדידה, במקרה זה קיים חשד כי מבקש 2 ביצע עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, עת שהסתיר כספים בכספת וזה במטרה להסתיר או להסוות את מקור הכסף או זהות בעליו, כאשר עבירות המס - הן עבירות המקור לצורך קביעת רכוש האסור.

משכך, ביקשה המשיבה להורות על הארכת החזקת הכסף המזומן התפוס ב- 180 ימים נוספים.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לא שוכנעתי כי קיים חשד סביר לביצוע עבירות של הלבנת הון על ידי מבקשים 1 ו- 2, בניגוד לחשד מבוסס דיו לביצוע עבירות מס, וזאת מהנימוקים הבאים.

בהתאם לסעיף 17ב(א) לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, על מנת שעבירה לפי סעיף 220 תיחשב כעבירת מקור יש צורך להראות כי ההכנסה שלגביה נעברה עבירת מס היא בסכום העולה על 2,500,000 ₪, בתקופה של ארבע שנים או בסכום העולה על 1,000,000 ₪ בתקופה של שנה.

בהתאם לשומות שהוצאו למבקשים 1 ו- 2 בנוגע לשנים 2016-2019 ההכנסה החייבת במס ב- 4 שנים עמדה על 3,061,100 ₪. יחד עם זאת, תיקון 14 לחוק איסור הלבנת הון, אשר הוסיף עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה כעבירת מקור נכנס לתוקף רק באוקטובר 2016 - ומשכך התקופה הרלוונטית בעניינו לגבי ההכנסה החייבת היא בשנים 2017-2019 בלבד - והיא נמוכה מהסך הקבוע בחוק ואינה עולה על סך 2,500,000 ₪ (ראה השומות שצורפו לבקשה לעיון חוזר). יצוין כי לפי השומות ההכנסה החייבת במס בכל שנת מס עמדה על סך 765,275 ₪ ועל כן גם סכום זה אינו מגיע לסף הקבוע בחוק.

סעיפים 17ב(ב) ו- (ג) - אינן רלוונטיות בהקשר למבקשים והמדינה אף לא טענה אחרת.

באשר לסעיף 17ב(ד) - ממנו ביקשה להיבנות המשיבה - נראה כי אף הוא אינו מתקיים בענייננו. המשיבה טענה כי מדובר בשני אירועי מס:

- אירוע מס ראשון מתבטא בהכנסות שקיבל העסק, בגין קיימת חבות מס ומבקשת 1 הייתה חייבת לכל הפחות בדיווח. באירוע זה מבקש 2 לא היה חייב במס בעצמו, אך לטענת המשיבה הוא פעל בכוונה לעזור למבקשת 1 להשתמט ממס, בהתאם לאחת החלופות הקבועות בסעיף 220 לפקודה.

- אירוע מס שני הוא בהעברת כספים ממבקשת 1 למבקש 2 כחלק משכרו, בגינו מבקש 2 היה חב בדיווח ובתשלום מס, אותו לא שילם.

על כן טענה המשיבה כי בגין אירוע המס הראשון מתקיימים אצל מבקש 2 התנאים הקבועים בסעיף 17ב(ד) "עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירת המס נעברה בידי מי שאינו אדם החייב במס", וניתן לראות את העבירה לפי סעיף 220 לפקודה כעבירת מקור.

נראה כי טיעון זה של המשיבה מוקשה מכמה היבטים.

גם אם מבחינה משפטית ניתן לחלק את האירוע לשני אירועי מס, הרי שאין מחלוקת כי מדובר באותו מעשה שמיוחס למבקש 2 - והוא קבלת כספים ממבקשת 1 והשמתו בכספת. המדינה טוענת למעשה כי פעם אחת מבקש 2 עזר למבקשת 1 להתחמק ממס, כשהוא בעצמו אינו חב במס ופעם שניה באמצעות אותו מעשה קיבל הכנסה שבגינה היה חייב בתשלום מס.

נראה כי מדובר בקונסטרוקציה מלאכותית מאוד, כאשר המדינה מבקשת לראות באותו מעשה את מבקש 2 כפועל בשני כובעים - פעם אחת כמי שאינו חב במס בעצמו ומסייע לאחר ופעם שנייה כמי שחב במס בגין אותו כסף, אותו רואה המדינה כהכנסתו של מבקש 2.

יתרה מזאת, כלל לא שוכנעתי, גם אם הייתי מקבלת את ההבחנה שעשתה המשיבה (ואינני מקבלת אותה), כי מעשי מבקש 2 מהווים את יסודות העבירה לפי סעיף 220 לפקודה בנוגע לאירוע המס הראשון. במה דברים אמורים:

סעיף 220 לפקודת מס הכנסה קובע:

"אדם אשר במזיד, בכוונה להתחמק ממס או לעזור לאדם אחר להתחמק ממס, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו - מאסר שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ופי שניים מסכום ההכנסה שהעלים, שהתכוון להעלים או שעזר להעלים, או שני הענשים כאחד; ואלו הן:

(1) השמיט מתוך דו"ח על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכללה בדו"ח;

(2) מסר בדו"ח על פי הפקודה אמרה או תרשומת כוזבת;

(3) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאלה, או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי הפקודה;

- (4) הכין או קיים, או הרשה אדם להכין או לקיים, פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזייף או הרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות;
- (5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן;
- (6) הציג מסמך כוזב למשלם ההכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור או הפחתתו."

החלופה היחידה שיכולה להיות רלוונטית לגבי מבקש 2 היא חלופת סל המפורטת בסעיף קטן 5. לטעמי ישנו קושי לראות בעצם קבלת הכסף ממבקשת 1 והחזקה בו "שימוש בכל מרמה, ערמה או תחבולה" ככוונה לעזור למבקשת 1 להתחמק ממס, כשהיא זו שלפי החשד השמיטה מתוך הדו"חות את ההכנסה.

לאור האמור לעיל, נראה כי הקונסטרוקציה שהוצגה על ידי המשיבה לגבי מבקש 2, ככל שהדברים נוגעים לאירוע המס הראשון (לפי החלוקה שהוצגה על ידיה) - היא מלאכותית ונועדה, לעקוף את הוראות סעיף 17ב(א) לחוק איסור הלבנת הון, ולהכניס את מעשי מבקש 2 "בכוח" לגדרי סעיף 17ב(ד) אשר אינן מתאימות במקרה זה.

נוכח המסקנה שלעיל, לא מצאתי לדון בשאלה האם מתקיימים יסודות העבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, אך אעיר, למעלה מן הנדרש, כי ספק רב אם ניתן לראות בהחזקת הכספים בכספת, בדירה הנמצאת במתחם המשפחה, ואשר לפי עדויות שייכת לכל בני משפחה, ובה נערך חיפוש לפי צו שניתן על שמו של מבקש 2 - כפעולה ברכוש האסור במטרה להסוות או להסתיר מקור הכסף או זהות בעליו.

המדינה לא טענה לגבי התקיימות יסודות העבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, הקובעות איסור פעולה ברכוש בלי כוונה מיוחדת לצדה, בתנאים הקבועים בתוספת השנייה לחוק. במקרה זה די בהחזקת הרכוש האסור, במידה והיקף הרכוש הגיע לסך של 150,000 ₪ בחודשיים, אך גם במקרה זה יש לעמוד בהוראות סעיף 17ב לתוספת הראשונה, כדי לראות בעבירות מס עבירת המקור, כפי שפורט לעיל. זאת ועוד, נראה כי במקרה זה לא מתקיימות אף הוראות התוספת השנייה, ולפי השומות - היקף הרכוש האסור בחודשיים לא הגיע לכדי סך 150,000 ₪.

נסיבות תיק זה דומות עד מאוד לנסיבות המקרה שנדון בעניינו של אל ג'אבר, שם נתפס סכום כסף קרוב ל- 2 מיליון ₪ חבוי בארון בגדים, ולגבי התעוררו חשדות כי מקורו בביצוע עבירות מס והמדינה אף הרחיבה את החקירה בחשד לביצוע עבירות הלבנת הון, אך לצורך הבקשה לא נטען כי המבקשים שם חשודים בעבירות הלבנת הון - ולא בכדי.

כך קבע בית המשפט העליון :

"40. בכך חל שינוי עם תיקון החוק לאיסור הלבנת הון (חוק איסור הלבנת הון (תיקון מס' 14), התשע"ו-2016; להלן: תיקון מס' 14 לחוק הלבנת הון), אשר במסגרתו נוסף סעיף 17ב לתוספת הראשונה לחוק זה. הסעיף מחיל את הוראות חוק זה על עבירה של העלמת מס לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה כ"עבירת מקור". זאת, רק בתנאים מסוימים המלמדים על חומרת העבירה, ובהם גובה הסכום שבו נעברה העבירה ביחס למשכנה של התקופה המדווחת לרשויות המס. משמעות הדבר היא שהמחוקק נתן על כך את הדעת, וקבע כי בנסיבות מסוימות - ובהן בלבד - ניתן יהיה להפעיל את

סמכויות התפיסה והחילוט על-פי חוק איסור הלבנת הון, ובין היתר האפשרות להתיר תפיסה "בשווי", גם בהקשר לחשד לביצועה של עבירת העלמת מס."

כפי שכבר קבעתי לעיל, לא שוכנעתי כי במקרה זה קיים חשד סביר לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, כאשר לא מתקיימות ההוראות הקבועות בסעיף 17ב לתוספת הראשונה. על כן לא ניתן להפעיל את סמכויות התפיסה והחילוט בשווי על פי חוק איסור הלבנת הון לגבי הכסף שנתפס בכספת.

בהלכת אל ג'אבר קבע בית המשפט העליון כי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי אינו כולל סמכות לתפיסת כספים בגין עבירה של העלמת מס לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה ככל שהיא עומדת בפני עצמה ואינה מהווה עבירת מקור.

זאת ועוד, בית המשפט העליון קבע כי מבחינת מידתיות הפגיעה במישור המשפט המנהלי, עדיף כי המדינה תפעל במסלול האזרחי ובהתאם לסעיף 194 לפקודת מס הכנסה, המאפשר לדרוש מהנישום ערובה לתשלום המס, או לבקש מבית המשפט ליתן צו לעיקול הרכוש או אף תפיסתו, ושימוש במסלול התפיסה הפלילי על מנת לאפשר לרשויות המס לקבל החלטה בנתיב האזרחי אינו ראוי -

"45. שאלת המידתיות - במישור שיקול הדעת, הכף נוטה בבירור לעבר הימנעות משימוש בכלי התפיסה הפלילי כאשר פתוחה בפני רשויות המס הדרך לעשות שימוש בכלים פוגעניים פחות. בראש ובראשונה הדברים אמורים בכלי האזרחי של סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, המאפשר לדרוש מהנישום ערובה לתשלום המס, או לבקש מבית המשפט ליתן צו לעיקול רכוש או אף תפיסה שלו, כפי שנעשה בפועל גם במקרה זה. תפיסת הכספים ב"מסלול" הפלילי לצורך הקפאת המצב הנתון עד לקבלת החלטת רשויות המס לפעול בנתיב האזרחי של סעיף 194 לפקודת מס הכנסה - מעוררת אי-נחת, מאחר שהיא חורגת לכאורה מתכליותיו של ההליך הפלילי ומצטיירת ככלי עזר של המישור האזרחי."

במקרה שבפניי פקיד השומה הוציא שומות למבקשים 1 ו-2 בחודש ינואר 2021 ומאז לא פעל כדי לבקש הטלת עיקול או תפיסת הרכוש לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה. בדיון בתאריך 28.6.21 טענה המשיבה כי בימים הקרובים פקיד השומה מתכוון להגיש בקשה מתאימה, אך תמוה בעיניי, מדוע הדבר לא נעשה עד כה, והתחושה שנוצרה היא כי הבקשה להארכת תפיסת כסף מזומן נועדה לאפשר לרשויות המס לפעול במסלול האזרחי, כאשר השימוש בנתיב הפלילי מהווה ככלי עזר לרשויות המס.

לאור המסקנה שהגעתי לעיל, לפיה מתקיים חשד סביר לביצוע עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, אך לא מתקיים חשד סביר לביצוע עבירות הלבנת הון ובשים לב להלכת אל ג'אבר, **אני מורה על שחרור כספי המזומן לידי המבקשים.**

אני מעכבת את ביצוע ההחלטה ב- 7 ימים על מנת לאפשר הגשת ערר כחוק.

עמוד 7

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

המשיבה תתאם עם המזכירות קבלת החומרים שנמסרו לעיוני על ידה.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"א, 03 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.